



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Honore, Dignis Vel Indignis, Jvste Vel Inivste, Deo
Semper Jvstissimo, Dato, Negato, Violato**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 5. Cosrhoæ regis superbia humiliata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48689](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48689)

de occid.
Imp. An.
Dom, 297
ex Nice-
phor. l. 7,
cap. 20,

actum, hanc tantam felicitatem, tamq̄ prosperam fortuna obsequiū capere animo non potuit; siquidem moderatione prorsus in superbiam ver-
sā eo vsque insolentia prodyt, ut se posthac, mor-
talitatis oblitus, tamquam Deum adorari vo-
luerit. Nam proycere se homines venerabun-
dos, atque osculum pedibus figere pati coepit, &
gemmas vestibus calceisq̄ inseruit; cū ante
ipsum omnes Imperatores consulari tantū sa-
lutatione contenti fuissent, solam chlamydem
purpuream privato habitui adiecissent. Is au-
tem, ut ait Nicephorus, diuinis expetitus plagis,
toto primū corpore tumorem ingentem conce-
pit, quo deinde variè disrupto, lentè ita emar-
cuit, ut blasphema eius & impia lingua, qua ini-
quitatē in altum enomnerat, intra fauces ipsas
vermium vim proferret, qui ex ore illius pro-
repentes foetore pessimo locum habitationis om-
nem replebant. Postremò autem, more canis,
quàm maximè latrans, sceleratam & nefariam
eum violentia quadam exhalavit animam.

§. V.

Cosrhoæ regis superbia humiliata.

Ne quisquam sceptrā adoret, aut reges
Deo æquet, ecce vel Imperatores viui à ver-
mibus cruciantur, & purpurati Principes
facti sunt pediculosi; ut non solū despici-
antur,

antur, verum etiam velut cadauera, ob infamiam pudorem, execrabiles naseuntur.

An illis iniuria irrogatur? Nequaquam.

Nam quia *superbia eorum, qui te oderunt, ascendit semper, & foetet ante te, Domine, iustissime foetorem foetore plectis.* Nullum

malum par elationi, ait S. Chrysostronus, *Hominem reddit demonem, blasphemum, contumeliosum, periurum, cupidum cadum & homicidiorum.* Elatus semper in doloribus vivit,

semper indignatur; semper moeret, nihil est, quod eius explere possit libidinem. Sicut enim auari quanto plura acceperint, tanto pluribus egent: sic superbi quanto maiori funguntur honore, tanto plus concupiscunt. An non, ob hoc ipsum, deprimendi? vituperandi? mille contumelias afficiendi? Quemadmodum Deus irascitur illis, qui fulmen ac tonitru imitantur, eosque in Tartara praecipitat, ut Salomoneum, sic superbis & elatis indignatur, qui magnitudinem aemulantur, non exprimunt bonitatem. Cuius rei insigne exemplum recitat Siffridus Presbyter, in hunc modum. Anno tertio Heraclii Imperatoris qui fuit LXI. a Casare Augusto, permittente Deo flagellari populum suum per sauitiam paganorum, Cosrohes Persarum Rex, omnia fere reg-

nera ter-

Psal. 37.
23.

S. Chrys.
hom. 43.

Siffrid.
Presb. lib.
1. Epitomes An.
Dom. 642.

nater.

Baron.
tom. 8.
An 614.

na terrarum suo imperio subiugavit. Ierusalem
veniens à sepulchro Domini territus rediit, sed
tamen partem Crucis sancta, quam Helena ibi-
dem reliquerat, asportavit. Volens coli ab om-
nibus ut Deus. In currum ex auro, inter subti-
los etiam & occultos ductus, quasi Deus, desuper
aquam infundebat, & in specu subterraneo equi
quadrigas trahentes in circuitu, ut quasi cur-
rum mouerent, & tonitru simularent. Filio
igitur suo regno tradito, in tali fano profanus
residet, & iuxta se Crucem Domini collocans
appellari se ab omnibus Deum volebat, & sicut
legitur in libro de naturali officio, ipse Cosrhoes
in throno residens, tamquam Pater lignum Cru-
cis à dextris posuit loco Filij, & gallum à sinistris
loco Spiritus sancti; se verò Patrem iussit no-
minari. Tunc Heraclius Imperator exercitum
eopiosum collegit, & contra filium Cosrhois iuxta
Danubium fluvium dimicaturus aduenit. Tan-
dem utriusque principibus placuit, ut ipsi super
pontem lapideum confligerent, & qui victor exi-
steret, ipse sine damno utriusq; exercitus Impe-
rium usurparet. Decretum etiam exijt, ut qui-
cumq; principem suum iuuare præsumeret, cru-
ribus & brachijs abscissis, continuo in flumine
mergeretur. Et Heraclius totum se Deo obtu-
lit, & sancta Cruci se deuotione, qua potuit,

commendavit. Ambobus itaq, in conflictu durantibus, Heraclio victoriam Deus tribuit, & sunctum exercitum suo Imperio subiugavit, ad eò ut uniuersus populus Cosrhae fidei Christiana se subdiderit, & sacrum baptisma susceperit. Cosrhaes autem ignorabat exitum belli, quia cum omnibus odio esset, id à nemine ei intimabatur. Heraclius improvisò ad eum peruenit, & in throno aureo eum sedere reperiens, eidem dixit: Quia lignum S. Crucis secundum modum tuum honorasti, si baptismum & fidem Christi susceperis, adhuc vitam & regnum à pacis obsidibus obtinebis: sin verò implere contempseris, gladio meo te feriam, & caput tuum praeidam. Cùm ille acquiescere nollet, extracto gladio protinus eum decollauit. Sic Siffridus, Breuiarium Rom. 14. Sept. à Sinochio proprio filio occisum ait. Ita theatralis Deus, Deus pariter & homo esse desijt, vitam simul & personam exuens. An non meritò? Iam dudum diuina æquitas *Deposuit potentes de sede, & exaltauit humiles.* Luc. 1. 52.

§. III.

Confusio in pœnam.

In plerisq; vrbibus catasta est, in qua rei ludibrio exponuntur; & vulgaris pœna est, vt adulteri, vel adulteræ, cum cereo, vel virgis,